'रूपित–' इति परिणामाद् व्यवच्छेदः । एतच्च तत्प्रस्तावे विवेचयिष्यामः । 'निरपह्नवे' इत्यपह्नुतिव्यवच्छेदार्थम् ।

तत्परम्परितं साङ्गं निरङ्गमिति च त्रिधा ॥ २८ ॥

तद्रूपकम् ।

तत्र—

यत्र कस्यचिदारोपः परारोपणकारणम् ।
तत्परम्परितं श्लिष्टाश्लिष्टशब्दनिबन्धनम् ॥ २९ ॥
प्रत्येकं केवलं मालारूपं चेति चतुर्विधम् ।

तत्र श्लिष्टशब्दनिबन्धनं केवलपरम्परितं यथा—

'आहवे जगदुद्दण्ड ! राजमण्डलराहवे ।
श्रीनृसिंहमहीपाल ! स्वस्त्यस्तु तव बाहवे ॥'

अत्र राजमण्डलं नृपसमूह एव चन्द्रबिम्बमित्यारोपो राजबाहौ राहुत्वारोपे निमित्तम् । मालारूपं यथा—

इत्यादावपह्नुतभेदयोरुपमानोपमेययोस्तादात्म्यारोपस्य कथं न रूपकत्वमिति न वाच्यम् । तस्य विच्छित्तिविशेषाजनकत्वेन रसाद्युपकारकत्वाभावात् । केचित्तु— 'विषयस्य प्राङ्निर्देशे रूपकस्य व्यवहारः, परनिर्देशे तु गौणीव्यवहारः' इत्याहुः । तन्न । 'निर्माणकौशलं धातुश्चन्द्रिका लोकचक्षुषाम् । क्रीडागृहमनङ्गस्य सेयमिन्दीवरेक्षणा ॥' इत्यादौ विषयस्य प्राङ्निर्देशाभावेऽपि रूपकव्यवहारात् । रूपितस्य अपह्नवभेदोपमानस्य निरपह्नवे प्रतिषेधशून्ये विषये उपमेये आरोपस्तादात्म्यारोपो रूपकमित्यर्थः । अत एवोक्तं काव्यप्रकाशकारेण—'रूपकं स्यादभेदो य उपमानोपमेययोः' इति । **परिणामादिति** । 'अस्य' इति शेषः । एतच्च रूपकपरिणामयोर्वैलक्षण्यं च । परिणामे ह्यारोप्यमाणस्य प्रकृतोपयोगित्वेनाप्रकृतत्वनियतोपमानत्वस्य बाधाद्रूपितपदेन तद्व्यवच्छेद इति भावः । विषय इत्यस्य वाच्य इति विशेषणं बोध्यम् । तेन 'लतामूले लीनो हरिणपरिहीनो हिमकरः स्वयं हाराकारा गलति जलधारा कुवलयात् । धुनीते वन्धूकं तिलकुसुमजन्मा हि पवनो बहिर्द्वारे पुण्यं परिणमति कस्यापि कृतिनः ॥' इत्यादौ निगीर्णविषये मुखादौ निष्कलङ्कचन्द्राद्युपमानतादात्म्यारोपरूपातिशयोक्तौ नातिव्याप्तिः । रूपकभेदानाह—**तदिति** । कार्यकारणभावरूपा परम्परा संजाता अस्येति परम्परितम् । **साङ्गं** सावयवम् । **निरङ्गं** निरवयवम् । परम्परितरूपकमाह—**यत्रेति** । तस्यापि द्वैविध्यमाह—**श्लिष्टेति** । श्लिष्टशब्दनिबन्धनमश्लिष्टशब्दनिबन्धनं

---

1. मालेति । श्लिष्टं मालारूपपरम्परितं रूपकमित्यर्थः ॥

---

१. 'परिणामप्रस्तावे' क.ख.ग. २. 'विचारयिष्यामः' क. ३. 'माला' क.ख. ४. 'भाव' इति नास्ति क-पुस्तके.